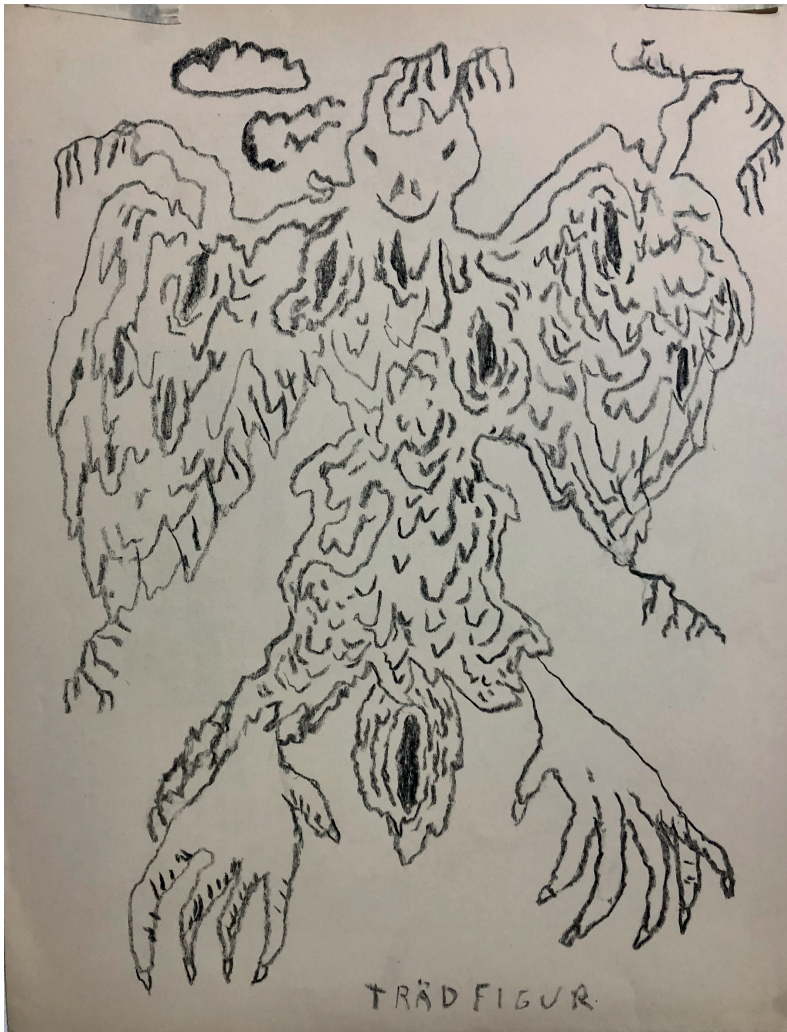

JEFF OLSSON

PUNKT: Vi kan väl börja med att fråga om du skissar?

Jeff Olsson: Jo, men det gör jag. Men det är sällan jag skissar för att sedan slaviskt använda mig av den till ett större verk. Det måste hända något. Det måste finnas något utrymme för improvisation. Det är en av de stora kvaliteterna med mediet på något sätt. Men sen skissar jag ju också så att skissen blir ett verk i sig. Jag har ofta block med mig och tecknar av saker utomhus, men då är det ju inte så att man sitter på en konstig kyrkogård i tolv timmar och arbetar, då skissar jag något jag kan jobba med senare.

förlagor som jag tittade på och sen gjorde en bild av, men jag tyckte på något sätt att det blev klantaktigt mot slutet, så jag bestämde mig för att jag inte ska använda direkta förlagor. Jag kan göra en skiss utomhus till någon detalj eller så, sen kan jag avancera saker som ljusförhållanden senare. Jag tror att tecknandet, till skillnad från när man följer förlagor, så försöker jag nu få det till att tecknandet går ut på att ta reda på vad teckningen egentligen handlar om.

Trädfigur, kol på papper, 2024, Foto: Jeff Olsson

Skissar du mer för enskilda verk än en helhet?

- Ja, jag tror det, men visst, så här säger jag: Min process kan se ut på lite olika sätt. Antingen om jag sätter upp ett större papper så skissar jag förstas och ger någon form av förslag på vad saker och former kan liksom tänkas vara på pappret och sedan ändras det under tiden. Men sedan kan jag också hitta material av flera mindre skisser som pekar åt samma håll och som sedan sammanfogas.

Hur mycket skulle du säga förändras över tiden när du jobbar med ett verk? Alltså från en tidig skiss?

- Det kan också ha och göra med arbetssättet. Jag kan ha en form som jag vill prova på olika sätt. Både genom att ge den ett narrativ eller en mer figurativ närvaro på något sätt. Först jobbade jag nog mer så att jag faktiskt hade några

Många av dina bilder är starkt förankrade i en bildvärld och ett narrativ. Vart hämtar du inspiration ifrån?

- Det handlar ju dels om fantasier om det förflutna och historien. Sen tror jag att när det kommer till narrativ så har jag försökt att jobba lite med vilken typ av förväntningar som finns på en viss typ av bildkonsten. Jag tycker att det är kul att leta efter sådana grejer också. Hela teckningen blir ett objekt på något vis. Sen så är det förstås allt det här, jag vet inte om det är speciellt just i Norden och så, men det finns ju definitivt någon kraft i att vara omringad av träd. Just nu tecknar jag skitmycket träd. Jag vet inte... Jag tror att jag börjar titta... Folk tittar kanske mer på konst och så. Nu har jag börjat att titta och faktiskt rita av specifika träd där jag har försökt ta bort en del av symboliken på ett sätt, eller vad man nu ska säga.

Om vi skulle gå tillbaka till de första förlagorna och skisserna. Är det någonting som du behåller och värderar?

- Jag vet inte, det är något jag omger mig med hela tiden.

Får de egna titlar, skisserna?

- Ja, ibland skriver jag på dem, bara någon beskrivning av vad det föreställer. Jag tycker att det är kul att skriva vad det föreställer sig. Annars kan ibland vissa saker inte fattas omedelbart. Jag vet inte exakt hur det fungerar.

Finns det någon tydlig linje vad som separerar en skiss och ett färdigt verk?

- Nej.

Skissar du i klump? Att du gör flera skisser under en period som sedan förs över till större verk? Eller gör du det vart eftersom?

- Det är liksom en ständig rörelse som pågår i rummet och ibland utomhus. Jag tror inte riktigt att jag tänker så heller att jag skiljer på momenten.

Har ditt skissande och hela processen sett annorlunda ut från hur den ser ut nu?

- Från början gjorde jag nog inte det alls, jag ville bara komma igång med själva grejen. När jag började utbilda mig ordentligt var jag inspirerad av olika arbetssätt, men jag tyckte inte att jag behövde skissa. Sen tror jag att när jag började undervisa på förberedande konstskola så gav det ett resultat av att börja verbalisera en massa kunskap man nästan inte visste att man hade och att vara på samma plats som eleverna där vissa saker som jag kräver av dem måste jag liksom själv också göra.

Hur får du dina verk att samspela med varandra? Har du någon slags helhetstänk eller gör du varje verk individuellt?

- Jag tror inte att paraply är rätt ord men jag tror att det finns någon språklig sak som ligger över det som jag söker. Jag tror att det finns något som jag själv väljer att lita på. Men det är också en bildvärld men det finns ingen plotline där som är utskrivnen. Men samtidigt vill jag ju definitivt komponera verken i samspel, men ibland får man lita på publiken på något sätt. Om det finns en publik så tänker jag att man får lita på att de hittar de där sakerna.